

Učitel matematiky

Dag Hrubý

Školské reformy (4): Školské reformy po roce 1989

Učitel matematiky, Vol. 17 (2009), No. 3, 129–142

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/150584>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 2009

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

ŠKOLSKÉ REFORMY (4)

ŠKOLSKÉ REFORMY PO ROCE 1989

DAG HRUBÝ¹

1989-2008

I dnes jsem schopen říci, že se každé ráno raduji z nabyté svobody. Do večera však bývá tato radost potlačena informacemi o stavu společnosti, situací ve vládě, v parlamentu atd. Očekávání byla veliká i ve školství. Bohužel, pro žádnou politickou stranu se školství nestalo prioritou. Z druhé strany mně práce učitele stále přináší radost, na své hodiny matematiky se velmi těším a cítím se svobodný.

První polistopadové změny ve školství byly poplatné atmosféře porevolučního období, neopíraly se o hotové analýzy dosavadního vývoje a současného stavu. Znamenalo to, že byly cíleně zaměřeny tak, aby odrážely momentální nálady a vycházely vstříc široce vyslovovanému požadavku na změnu, na oproštění od veškerého totalitního školství předcházejících let [2]. Je jasné, že změna má smysl, když vylepší dosavadní stav. Bohužel, některé změny stav nezlepšily, ale spíše zhoršily, což postupně vedlo k tomu, že mnozí aktivní účastníci transformace ztráceli pozitivní motivaci a zájem se dále angažovat.

Podle E. Walterové [1] lze vývoj českého základního a středního školství po roce 1989 rozdělit do několika základních period, které lze ohraničit vydáváním legislativních dokumentů:

Změny v ústavním pořádku a obnovení lidských práv a svobod (1989-1990)

Ústavní zákon č. 135/1989 Sb., zrušil ustanovení o vedoucí roli

¹Z technických důvodů dokončujeme sérii článků o školských reformách až nyní. Předcházející části viz: *Učitel matematiky*, ročník 16, číslo 2 (1. část), číslo 3 (2. část) a číslo 4 (3. část).

KSČ ve státě. V článku 16, odst. 1 je stanoveno: „Veškerá kulturní politika v Československu, rozvoj vzdělání, výchova a vyučování jsou vedeny v duchu vědeckého poznání a v souladu se zásadami vlastenectví, humanity a demokracie“. Je zajímavé, že Ústava České republiky ze dne 16. prosince 1992, zákon č. 1/1993 Sb., se vůbec nezmiňuje o školství a vzdělávání, ale v článku 3 se praví: „Součástí ústavního pořádku ČR je Listina základních práv a svobod“. V tomto připojeném dokumentu je věnován vzdělávání článek 33, v němž je uvedeno:

- (1) Každý má právo na vzdělání. Školní docházka je povinná po dobu, kterou stanoví zákon.
- (2) Občané mají právo na bezplatné vzdělání v základních a středních školách, podle schopností občana a možností společnosti též na vysokých školách.
- (3) Zřizovat jiné školy než státní a vyučovat na nich lze jen za podmínek stanovených zákonem; na takových školách se může vzdělání poskytovat za úplatu.
- (4) Zákon stanoví, za jakých podmínek mají občané při studiu právo na pomoc státu.

Přijetím Ústavy České republiky a uvedené Listiny byl vytvořen obecný právní rámec pro veškerý další vývoj vzdělávání a školství.

Přijetím nového zákona 171/1990 Sb., ze dne 3. května 1990 se mění a doplňuje zákon č. 29/1984/Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon). Tato novela:

- stanovila základní cíle vzdělávání v souladu s ústavou demokratického právního státu a svobodou vyjadřování, zakázala činnost politických stran a hnutí ve školách
- zkrátila povinnou školní docházku z 10 na 9 let a současně prodloužila osmiletou školu základní školu na devítiletou
- umožnila existenci víceletých gymnázií (8, 7, 6, 5 letých), do nichž mohli být přijímáni žáci 2. stupně základní školy, který

tím přestal být jednotnou školou pro celou populaci příslušného věku, aniž by byl označen dřívějším názvem měšťanská škola

- zavedla možnost diferenciací výuky podle schopnosti a zájmů žáků
- umožnila částečné úpravy učebních plánů a osnov samotnými učiteli
- zavedla možnost právní subjektivity škol
- umožnila vznik nestátního školství, tj. škol církevních a soukromých, jimž dala právo zajišťovat vzdělávání za částečnou úplatu při zachování státních dotací těmto školám a rovnocennosti poskytovaného vzdělání
- přenesla zřizovatelské funkce v oblasti středních odborných učilišť na střední orgány a založila systém financování tzv. státních učňů

Zásadní význam pro vývoj školství až do roku 2000 měl **zákon ČNR č. 564/1990 Sb.**, o státní správě a samosprávě ve školství z 13. prosince 1990. Tento zákon:

- odstranil dosavadní systém řízení základních a středních škol odbory národních výborů podřízených ministerstvu vnitra
- zavedl tzv. odvětvové řízení, jehož představiteli se staly školské úřady v okresech
- přidělil nejvíce správních funkcí MŠMT, které od pedagogického řízení vzdělávání přešlo i ke správnímu řízení škol
- převedl významnou část zřizovatelských funkcí ze státu na obce, které pověřil zřizováním škol a školských zařízení, obce získaly funkci orgánů samosprávy ve školství
- na úrovni okresů zřídil školské rady

Zákon č. 390/1991 Sb., o neškolních a školských zařízeních je novelou zákona č. 76/1978/Sb. Vymezil soustavu zařízení, která zajišťují předškolní výchovu, výchovu zájmovou, mimoškolní, ústavní.

Společenská proměna na počátku 90. let vyvolala početné iniciativy různých skupin školských odborníků, které se pokusily formulovat zásady celkové transformace školství do podoby odpovídající demokratickému systému. Mezi nejvýznamnější skupiny patřily:

- Pedagogická komise JČMF (Koncepce vzdělávání v České republice, Projekt JČMF)²
- Nezávislá mezioborová skupina pro reformu vzdělávací politiky, školství (NEMES)
- Tým PedF UK v Praze vedený J. Kotáskem
- Skupina pro vzdělávací alternativy IDEA
- Pracovní skupina Českomoravského odborového svazu pracovníků ve školství
- Nezávislá pracovní skupina pro zpracování školského programu vedená V. Pařízkem

Další dokumenty byly zpracovány na MŠMT:

- Návrh projektu transformace výchovně-vzdělávací soustavy druhé skupiny MŠMT (1991)
- Program rozvoje výchovně-vzdělávací soustavy v ČR, 1. krok, předložený P. Vopěnkou (1992)
- Program transformace vzdělávací soustavy. Podklad pro zahájení diskuse o proměně českého školství (1992)
- Kvalita a odpovědnost. Program rozvoje vzdělávací soustavy ČR (1994).

Žádný z návrhů zpracovaných týmy expertů ani žádný z koncepčních dokumentů ministerstva v první polovině 90. let se nestal přijatým východiskem transformace školství. Po několika novelách

²Podrobné informace týkající se tohoto projektu, činnosti Pedagogické komise JČMF a prohlášení JČMF k transformaci českého školství lze nalézt v mimořádném čísle časopisu Matematika-Fyzika-Informatika (Příloha časopisu, ročník 1, leden-únor 1992)

školského zákona v letech 1990-1994 došlo ke změně v podobě zákona č. 138/95 Sb. V této souvislosti je zajímavé připomenout, že v roce 1988 přijal britský parlament reformní školský zákon. Zatímco Anglie se zaváděním celostátně závazných osnov vrací k tradičním metodám výuky běžným na kontinentě, ČSFR hodlá osnovy velmi výrazně uvolnit. (De Lyon, H., Sutcliff.: *The Touch of Velvet. Education*, 178, 1991 č. 17, s. 329).

Zákon č. 138/1995 Sb. o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol představuje významnou změnu ve vývoji českého školství. Tento zákon:

- stanovil povinnost absolvovat 9. ročník na základní škole (mimo víceletá gymnázia a taneční konzervatoře) čímž došlo k téměř úplnému vypuštění jednoho ročníku na středních školách
- rozčlenil základní školu na pětiletý 1. stupeň a čtyřletý 2. stupeň
- zavedl vyšší odbornou školu (VOŠ), zrušil pomaturitní studium
- stanovil délku gymnázia na 4, 6 a 8 let a zrušil sedmileté a pětileté studium
- sjednotil maximální délku studia na středních odborných školách na 4 roky, čímž délka školní docházky k dosažení maturity dosáhla 13 let

V České republice bylo v 90. letech vytvořeno několik vzdělávacích programů. Na základě těchto programů jsou vytvářeny učební osnovy, učebnice a specifické vzdělávací programy. Termín **vzdělávací program** označuje souhrnně různé dokumenty, které vymezují koncepci, cíle a obsah vzdělávání v určitém stupni a druhu škol. Nyní některé uvedeme:

- **Standard základního vzdělávání** (Schválilo MŠMT dne 22. 8. 1995 pod č. j. 20819/95-26) Tento dokument vymezuje vzdělávací cíle a kmenové učivo v 7 oblastech základního vzdělávání. Každá oblast je naplňována konkrétními předměty.

- **Standard vzdělávání ve čtyřletém gymnáziu** (Schválilo MŠMT dne 12. února 1996 pod č. j. 27532/95-2)
- **Standard středoškolského odborného vzdělávání (1998)** Oba dokumenty formulují požadavky státu na vzdělávání v dané úrovni a všechny dokumenty z nich odvozené musí tyto požadavky respektovat.

V úrovni základního vzdělávání byly u nás vyvinuty konkrétní vzdělávací programy, jež byly schváleny ministerstvem školství a z nichž si školy mohly vybrat ten, podle kterého chtějí realizovat výuku. Oficiálně byly schváleny tři hlavní programy:

- **Vzdělávací program Základní škola (1996)**
- **Vzdělávací program Obecná škola (1996)**
- **Vzdělávací program Národní škola (1997)**

Nečetl jsem, bohužel, žádnou studii, která by tyto programy porovnála a zhodnotila. Vedle těchto tří programů existují ještě další specifické koncepce základního vzdělávání, jež si vytvořily školy a byly schváleny ministerstvem školství k realizaci: **Waldorfská škola, Živá škola, škola Jenského plánu** aj.

Počátkem roku 1995 se diskutovalo o tom, aby bylo zabráněno destrukci veřejného školství, k níž by vedla některými politiky prosazovaná totální liberalizace školského systému. Začal se připravovat **projekt tzv. optimalizace**, jehož smyslem bylo přizpůsobit rozložení, počet i obsahové zaměření středních škol místním, ale i objektivním podmínkám a požadavkům. V rámci projektu mělo docházet ke slučování či přímo k rušení některých škol. Jednalo se v podstatě o již velmi nutnou, nicméně výrazně opožděnou reakci na předcházející kvantitativní rozvoj středního školství. Zatímco obdobně ambiciózní **projekt Učitel**, mající řešit otázky dalšího vzdělávání učitelů a svým způsobem navazující na učitelské atestace a zkoušky učitelské způsobilosti, se rozplynul do ztracena, projekt optimalizace došel do realizační fáze. Od prvních okamžiků bylo zřejmé, že projekt budou při jeho přípravě i realizaci provázet značné problémy, což se také potvrdilo. V této době narůstala nespokojenost učitelů nejen s platovými poměry,

ale s celkovou situací ve školství. **V roce 1997 došlo k první stávce učitelů v našich dějinách [2].** V tomto roce byl také publikován zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územně správních celků, který nabyl účinnosti 1. 1. 2000. Rozhodující vliv na české školství měl zákon č. 284/2002 Sb.

Zákon č. 284/2002 Sb., kterým se mění zákon o státní správě a samosprávě ve školství. V důsledku schválení tohoto zákona:

- byly k 31. 12. 2000 zrušeny školské úřady a jejich kompetence byly přeneseny na jiné orgány
- od 1. 1. 2001 do 31. 12. 2002 fungovaly referáty školství okresních úřadů
- byly založeny odbory školství na úrovni kraje
- na kraje přešla působnost ministerstva zřizovat a spravovat střední školy a VOŠ
- vedení sítě škol zřizovaných obcemi přešlo do kompetence MŠMT
- k 1. 1. 2003 přešla část kompetencí zrušených okresních úřadů v oblasti školství na obce s rozšířenou působností

Zákon č. 561/2004 Sb., ze dne 24. září 2004 o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon). Podle tohoto zákona ministerstvo školství zpracovává **Národní program vzdělávání**, který je po předložení vládě schvalován Parlamentem ČR. Národní program vzdělávání rozpracovává cíle vzdělávání stanovené tímto zákonem a vymezuje hlavní oblasti vzdělávání, obsahy vzdělávání a prostředky nutné k dosažení těchto cílů. Pro každý obor vzdělávání se vydávají **rámcové vzdělávací programy (RVP)**. RVP, které vydává MŠMT, vymezují povinný obsah, rozsah a podmínky vzdělávání a jsou závazné pro tvorbu **školních vzdělávacích programů (ŠVP)**. ŠVP vydává ředitel školy. To znamená, že každá škola si zpracovává svůj vlastní ŠVP.

Česká gymnázia se v roce 2008 nacházejí na jedné z křižovatek svého historického vývoje. Do roku 2009 musí každé gymnázium sestavit pro žáky ve věku 15-18 let svůj vlastní Školní vzdělávací program (dále jen ŠVP). Výchozí bodem k napsání ŠVP je Rámcový vzdělávací program pro gymnázia (dále jen RVPG) schválený MŠMT 24. 7. 2007. Výuka podle ŠVP bude zahájena 1. 9. 2009. Budoucnost ukáže, zda tento velmi liberální a ve světě ojedinělý přístup povede ke zkvalitnění gymnaziálního vzdělávání v České republice. Pro mne, jako učitele matematiky, je nepochopitelné, že schválený RVPG, který jinak pokládám za solidní výchozí dokument, stanovuje matematice minimální dotaci jen 10 hodin po celou dobu studia s tím, že v posledním ročníku nemusí být zastoupena matematika vůbec. Chtěl bych proto apelovat na všechny ředitele gymnázií České republiky aby nepodlehli pokušení vyřadit matematiku ze čtvrtého ročníku a zajistili matematice v připravovaných ŠVP důstojné místo, které jí náleží stejně jako českému jazyku a cizím jazykům.

Schválený RVPG je důsledkem kroků, které byly učiněny v České republice po roce 1990 ze strany institucí, které formulují zásady školské politiky. Tyto kroky pokládám za příliš liberální, za příliš vstřícné vůči žákům a jejich rodičům. Koncepce, které zakládají své představy výhradně na individuální svobodě jednotlivce, zpravidla zapomínají, že výuka v podmínkách školy je nejen věcí svobodného rozhodování nebo „vlastní snahy“ individua, ale také věcí úsilí, práce, podřízenosti a v případě nutnosti i donucení (např. povinné domácí úkoly) [9]. Škola se musí soustředit především na vzdělávací cíle, jejichž dosažení je bezpečně ověřitelné a kvantifikovatelné. Pevné základy znalostí a dovedností představují podmínku všestranného rozvoje člověka právě v duchu klíčových kompetencí. Jednostranná fixace na klíčové kompetence a potlačování diskuse o vzdělávacím obsahu učiva by mohla ze školy učinit pouhou přípravku okamžitě využitelných pracovních sil. Ve skutečnosti je ale rolí školy děti před světem dospělých chránit [10]. Nové školské programy by měly přinejmenším zachovat dosavadní úroveň absolventů škol, v žádném případě by ji neměly snížit. Poiskytnutá svoboda musí být podložena odpovědností za jednání,

názory a rozhodování. K tomu je nutný řád, jasná pravidla a přehledná organizace, jinak je zde nebezpečí chaosu.

V následujících tabulkách jsou uvedeny ukázky učebních plánů gymnázia týkající se matematiky od roku 1990 do současnosti. Stávající učební plán gymnázia (1989) byl po dohodě s OF (občanské fórum) gymnázií v ČR upraven v části pro 2., 3. a 4. ročník a dále byl vypracován variantní učební plán pro čtyřletý studijní cyklus diferencovaný svým obsahem na větev humanitní, přírodovědní a všeobecnou.

Tabulka 7

Upravený učební plán pro gymnázia pro 2., 3. a 4. ročník
Schválilo MŠMT dne 23. 3. 1990 pod čj. 14 122/90-20 s platností od 1. září 1990

	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Matematika	4	4	4

V každém ročníku se jedna hodina týdně vyčleňuje na cvičení, třída se přitom dělí na skupiny. Platnost tohoto plánu, který obsahoval předměty odborné přípravy, byla ukončena ve školním roce 1992/1993.

Tabulka 8

Učební plán nižších ročníků víceletého gymnázia
Schválilo MŠMT pod čj. 17 711/91-20 ze dne 29. května 1991

Předmět	1. ročník	2. ročník	3. ročník
Český jazyk a literatura	5	4	4
Cizí jazyk	4	4	4
Občanská výchova	1	1	1
Dějepis	2	2	2
Zeměpis	2	2	2
Matematika	5	5	4
Fyzika	2	2	2
Chemie	0	2	2
Biologie/geologie	2	2	2
Informatika a výpočetní technika	0	0	2
Estetická výchova	3	3	2
Tělesná výchova	3	3	3
Celkem předepsaných hodin	29	30	30
Hodiny přidělené ředitelem školy	1	1	1
Celkem	30	31	31

V matematice se v každém ročníku vyčleňují alespoň dvě hodiny na cvičení, při kterých se může třída dělit na skupiny. Při výuce se vychází z osnov základní školy. Na tento plán navazují osnovy čtyřletého gymnázia. Víceleté gymnázium se tak stává sedmiletým.

Tabulka 9

Učební osnovy čtyřletého gymnázia

Schválilo MŠMT pod čj. 17 668/91-20 ze dne 24. května 1991 s platností od 1. září 1991

Počty hodin matematiky	1	2	3	4	Celkem
Větev přírodovědná	3	4	4	4	15
Větev humanitní	3	3	2	2	10
Větev všeobecná	4	4	3	3	14
Zaměření 02 – matematika a fyzika	5	5	4	5	19
Zaměření 38 – programování	4	4	3	4	15

Tabulka 10

Učební plán gymnázia

Schválený dne 19. 12. 1991 pod čj. 28 205/91-20 s platností od 1. 9. 1992

Předmět	Počet hodin			
	1. roč.	2. roč.	3. roč.	4. roč.
Český jazyk a literatura	3	3	3	3
Cizí jazyk 1	3	3	3	3
Cizí jazyk 2	2	2	2	2
Latina	R	R	R	R
Základy společenských věd	R	R	2	2
Dějepis	2	2	2	2
Zeměpis	2	2	R	R
Matematika	3	3	2	2
Deskriptivní geometrie	R	R	R	R
Fyzika	2	2	2	R
Chemie	2	2	2	R
Biologie/geologie	2	2	2	R
Informatika a výp. tech.	2	R	R	R
Estetická výchova	2	2	R	R
Tělesná výchova	2	2	2	2

	Počet hodin			
	R	R	2	2
Volitelný předmět 1	R	R	2	2
Volitelný předmět 2	-	R	R	2
Volitelný předmět 3	-	R	R	2
Volitelný předmět 4	-	-	R	R
Celkem předepsané hodiny	27	25	24	22
Hodiny přidělené ředitelem školy	3	5	7	9
Celkem	30	30	31	31
Nepovinné předměty				

Označení „R“ u předmětu v učebním plánu znamená, že o zařazení tohoto předmětu v daném ročníku rozhoduje ředitel školy. Volitelné a nepovinné předměty zavádí ředitel gymnázia ve své kompetenci, především podle zájmů žáků a s přihlédnutím k podmínkám gymnázia a potřebám regionu. Tento učební plán byl zpracován komisí MŠMT ČR pro koncepci a řízení gymnázií ve spolupráci se sekci gymnázií Společnosti středoškolských pedagogů. Plán byl upraven dne 14. listopadu 1995 čj. 25 049/95-21-23 s platností od 1. 9. 1996. Úpravy se týkaly části volitelných předmětů v souvislosti se zjištěním vysokého počtu různorodých volitelných předmětů u maturitních zkoušek, z nichž některé svým obsahem neodpovídaly pojetí gymnázia jako všeobecně vzdělávací školy.

Tabulka 11

Generalizovaný učební plán gymnázia s osmiletým studijním cyklem v roce 1999

Schválilo MŠMT čj. 20 594/99-22 dne 5. 5. 1999 s platností od 1. 9. 1999 počínaje prvním a pátým ročníkem.

	1	2	3	4	5	6	7	8	Celkem
Matematika	5	5	4	3	3	3	3	3	29

Uvedené počty hodin jsou minimální časovou dotací, kterou nelze snižovat, její zvýšení je možné prostřednictvím tzv. disponibilních hodin. V každém ročníku může být alespoň jedna hodina vyčleněna pro cvičení. Při cvičení může být třída dělena na skupiny. Od 1. 9. 2007 se vyučuje v 1. ročníku podle školního vzdělávacího programu. Od 1. 9. 2009 se bude vyučovat v 5. ročníku podle školního vzdělávacího programu.

Tabulka 12 Učební plán gymnázia se čtyřletým studijním cyklem v roce 1999

Schválilo MŠMT čj. 20 595/99-22 dne 5. 5. 1999 s platností od 1. 9. 1999 počínaje prvním ročníkem.

	1	2	3	4	Celkem
Matematika	3	3	2	2	10

Uvedené počty hodin jsou minimální časovou dotací, kterou nelze snižovat, její zvýšení je možné prostřednictvím tzv. disponibilních hodin. V každém ročníku může alespoň jedna hodina vyčleněna pro cvičení. Při cvičení může být třída dělena na skupiny. Od 1. 9. 2009 se bude vyučovat v 5. ročníku podle školního vzdělávacího programu.

Ministři školství v letech 1918 – 2008

- Liška Ondřej (od 4. 12. 2007)
- Kuchtová Dana (od 9. 1. 2007 do 3. 12. 2007)
- Kopicová Miroslava (od 4. 9. 2006 do 8. 1. 2007)
- Buzková Petra (od 15. 7. 2002 do 4. 9. 2006)
- Zeman Eduard (od 22. 7. 1998 do 12. 7. 2002)
- Sokol Jan (od 3. 1. 1998 do 17. 7. 1998)
- Gruša Jiří (od 3. 6. 1997 do 2. 1. 1998)
- Pilip Ivan (od 2. 5. 1994 do 2. 6. 1997)
- Piřha Petr (od 3. 7. 1992 do 27. 4. 1994)
- Vopěnka Petr (od 29. 6. 1990 do 2. 7. 1992)
- Adam Milan (od 5. 12. 1989 do 27. 6. 1990)
- Synková Jana (od 12. 10. 1988 do 4. 12. 1989)
- Juliš Karel (od 8. 5. 1987 do 11. 10. 1988)
- Vondruška Milan (od 8. 10. 1975 do 7. 5. 1987)
- Havlín Josef (od 8. 7. 1971 do 8. 10. 1975)
- Hrbek Jaromír (od 27. 8. 1969 do 7. 7. 1971)
- Bezdíček Vilibald (od 9. 1. 1969 do 27. 8. 1969)
- Kadlec Vladimír (od 8. 4. 1968 do 8. 1. 1969)
- Hájek Jiří (od 10. 11. 1965 do 7. 4. 1968)
- Císař Čestmír (od 20. 9. 1963 do 10. 11. 1965)
- Kahuda František (od 15. 12. 1954 do 19. 9. 1963)
- Štoll Ladislav (od 1. 10. 1953 do 15. 12. 1954)

- Sykora Ernest (od 1. 2. 1953 do 1. 10. 1953)
- Nejedlý Zdeněk (od 25. 2. 1948 do 28. 2. 1953)
- Stránský Jaroslav (od 2. 7. 1946 do 2. 3. 1948)
- Nejedlý Zdeněk (od 5. 5. 1945 do 2. 7. 1946)
- Moravec Emanuel (od 19. 1. 1942 do 5. 5. 1945)
- Kapras Jan (od 1. 12. 1938 do 19. 1. 1942)
- Bukovský Stanislav (od 4. 10. 1938 do 1. 12. 1938)
- Šubert Engelbert (od 22. 9. 1938 do 4. 10. 1938)
- Franke Emil (od 24. 1. 1936 do 22. 9. 1938)
- Krčmář Jan (od 14. 2. 1934 do 24. 1. 1936)
- Dérer Ivan (od 7. 12. 1929 do 14. 2. 1934)
- Štefánek Antonín (od 20. 2. 1929 do 7. 12. 1929)
- Hodža Milan (od 12. 10. 1926 do 20. 2. 1929)
- Krčmář Jan (od 19. 3. 1926 do 12. 10. 1926)
- Srdinko Otakar (od 9. 12. 1925 do 18. 3. 1926)
- Markovič Ivan (od 3. 10. 1924 do 9. 12. 1925)
- Bechyně Rudolf (od 7. 10. 1922 do 3. 10. 1924)
- Šrobár Vavro (od 20. 9. 1921 do 7. 10. 1922)
- Šusta Josef (od 15. 9. 1920 do 16. 9. 1921)
- Habrman Gustav (od 14. 11. 1918 do 15. 9. 1920)

Literatura

- [a] *Minulost, současnost a budoucnost gymnazijního vzdělávání*, Sborník referátů z konference konané ve dnech 24. – 25. 6. 1999 v Jičíně.
- [1] Walterová, E., *Úloha školy v rozvoji vzdělanosti*, Paido, Brno, 2004.
- [2] Morkes, F., *Kapitoly o školství, o ministerstvu a jeho představitelích*.
- [3] Český statistický úřad. *Gymnázia a školy gymnaziálního typu. (Retrospektiva let 1788-1990)*.

- [4] Hanzal, J., *Zdeněk Nejedlý a poválečné české školství a kultura*, In [a].
- [5] Mikulčák, J., Padesát let vyučování matematice v naší republice, *Matematika ve škole XIX.*, č. 1.
- [6] Váňová, R., *České gymnázium v 70. a 80. letech 20. století*, In [a].
- [7] Mikulčák, J., Jak se vyvíjela pedagogika matematiky ve druhé polovině 20. století., In: *Matematika v proměnách věků V.* (Dějiny matematiky, svazek 33, editoři: M. Bečvářová, J. Bečvář).
- [8] Cipro, M., Boj s buržoasnými přežitky v pedagogice v letech 1945 – 48., *Pedagogika* 2(1952), č. 1.
- [9] Průcha, J., *Přehled pedagogiky.*, Portál, Praha, 2000.
- [10] Kukul, P., Klíčové kompetence., *Rodina škola.*

RNDr. Dag Hrubý
Gymnázium, A. K. Vitáka 452
569 43 Jevíčko
e-mail: hruby@gymjev.cz